

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΝ

τῆς

ΡΟΥΜΟΥΝΙΑΣ

ἐς ἀκριβεστέραν καὶ πληρεστέ-
ραν κατάληψιν τῆς ιστορίας

αὐτῆς,

Νῦν πρῶτον συντεθὲν καὶ τύποις ἐκδοθὲν ἐν
Λειψία τῆς Σαξονίας ἐν τῇ τυπογραφίᾳ
τοῦ Ταουχνιτς.

Τόμος α'. Μέρος β'.

1 8 1 6.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Τόμος α'. Μέρος β'.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΝ

ΡΟΥΜΟΥΝΙΑΣ.

Γεωδεσία Ρουμουνίας.

Ἡ Ρουμουνία, ἵνα πρὸς τῇ τῆς ἱστορίας αὐτῆς ἀποπείρα, μικρὰν τινα καὶ σύντομον, καὶ ὅσον αὐτόπται αὐτῆς ἐγενόμεθα τὰ πλείω λέγοντες, γεωγραφικὴν ἐπισυνάψωμεν ἐπιτροχάδην ἔννοιαν, κεῖται ἀναμεταξὺ τῆς τεσσαρακοστῆς τετάρτης καὶ τῆς τεσσαρακοστῆς ἐννάτης μοίρας τοῦ βορείου πλάτους, νοτιώτατον μέρος ἔχουσα τὸ ἐν τῷ Ρουμουνικῷ ἀγρῷ ἀναμεταξὺ Ρουκτζουκίου καὶ Νικοπόλεως παρίστριον μέρος, καὶ πρὸς τὸ βόρειον τῆς ποτὲ μεσογαίας Νικοπόλεως, ἧς τὰ ἐρείπια διαβαίνοντες ποτὲ ἐδανμάζομεν, καὶ βορειότα-

τον τὰς πηγὰς τοῦ Ουγγ ποταμοῦ· καὶ ἀναμεταξὺ τῆς τριακοστῆς ὀγδόης, ἐντὸς καὶ αὐτῆς ἀπολαμβανομένης, καὶ τεσσαρακοστῆς ὀγδόης τοῦ μήκους, ἀνατολικώτατον μὲν ἔχουσα μέρος τὸ Ακερμάνιον, δυτικώτατον δὲ τὸ ἀντικρὺ τῆς Σολμὺκ μοαγγυορικῆς πόλεως, ἐν δεξιᾷ τοῦ Τισσοῦ κειμένης.

Π α ρ α τ ῆ ρ η σ ι ς .

Τοιαύτην δὲ θέσιν ἔχούσης τῆς Ρουμουνίας, ὡς πρὸς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην καὶ ἀνταιρούσης τῷ μεσημβρινῷ Δαῦτζλάνδ, τῇ βορείᾳ Ἰταλίᾳ καὶ τῇ μέσῃ Φράνσῃ, οὐ νομιστέον διὰ τοῦτο, ὅτι ὅσα φύονται ἐν τῷ βορείῳ τῆς Ἰταλίας καὶ ἐν τῇ Ἰστρίᾳ, ἧς τὸ ἔλαιον καὶ ἐν τοῖς πάλαι χρόνοις ὀνομαστὸν, ἀνταιρουσῶν τῷ Ρουμουνικῷ ἀγρῷ, φύονται καὶ ἐν τούτῳ, καὶ συγκόφυτος καὶ ἐλαιόφυτος καὶ οὔτος, ὥσπερ καὶ ἡ Ἰστρία καὶ τὰ πέριξ τῆς Γενούης. Καθόλου μὲν οὖν αἴτιον ψύχους καὶ ἀλέας τὰ κλίματα, τοπικότητες δὲ ἔπειτα θαυμασίως ἐκότερα ἀλλοιοῦσαί τε καὶ κινῶσαι,

μετριάζουσιν. Ἐκτασις μεγάλη ἡπείρου βορρῆθεν, ἔκτασις μεγάλη θαλάσσης, ἐξ ὑποτερουοῦν τῶν μερῶν, ὄρη μεγάλα καὶ ὑψηλὰ παρακείμενα ἐξ οὔτινοσοῦν, δρυμοὶ ὑπὲρ ὄψιν ἐξηπλωμένοι, αὐταὶ εἰσιν αἱ τοπικύτητες, αἱ τὴν κρᾶσιν τὴν κατὰ τὸ ἔξαρμα τοῦ πόλου ἢ τοῦ μεσημβρινοῦ κατόλου βαδίζουσιν, ἀλλοιοῦσί τε καὶ τάραττουσι, καὶ ἐξιστῶσι τοὺς τοῖς φυσικοῖς πάδεσι μηδεμίαν ποιοῦντας ἐπίστασιν. Τὰ ὑψηλὰ ὄρη ὅσω ὑψηλότερα, τόσω ψυχρότερα, τῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀνακλωμένων ἀκτίνων, καὶ τὸ περιέχον δερμαιοῦσῶν, ἐκεῖσε οὐ ῥαδίως ἐξικνουμένων· οὐ γὰρ ἀφ' ἡλίου ἀμεσῶς ἢ αἰσθητοτέρα δέρμη, ἀλλ' ἐκ τῆς γῆς βαλλομένης ταῖς ἀκτῖσι, καὶ οἶονεὶ κλονουμένης καὶ τρεμούσης καὶ τριβομένης διεγείρεται· καὶ τοσοῦτῳ μᾶλλον, ὅσω τὰ προσβαλλόμενα σώματα, ἐν πλείονι ποσότητι ὕλης, ἀντιτυπώτερα καὶ στερεώτερα, καὶ αἱ ἀκτῖνες ἦττον πλάγναι. Ταῦτ' ἄρα καὶ σίδηρος καὶ ἀπλῶς μέταλλον ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτῖσι βαλλόμενα, ῥα-

δίως ἐκδερμαίνεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε
καὶ χερσὶ βουλομένους αὐτῶν ἄψασθαι,
διὰ τὴν καῦσιν μὴ τολμᾶν. Ταῦτ' ἄρα
καὶ χειμῶνος ἐν δριμεῖ ψύχει τὰς χεῖρας
τριβόμενοι δερμαίνόμεθα. Ταῦτ' ἄρα καὶ
ὑπὲρ τὴν τεσσαρακοστὴν πέμπτην μοῖραν
τοῦ πλάτους, υἱδρίας οὔσης καὶ βορείου
ἀνέμου ἐπικρατοῦντος, χειμῶνος, ἀσθενεῖς
αἱ ἡλιακαὶ ἀκτῖνες τυγχάνουσι, πλάγιώτε-
ρον προσβάλλουσαι. Ἡ δὲ παρακειμένη
θάλασσα, ὡς ἀραιότερον σῶμα, ἐπιδε-
κτικὴ μεγάλου ψύχους μὴ οὔσα, μεταδί-
δωσι κατ' ὀλίγον τοῖς παρακειμένοις τό-
ποις τῆς ἑαυτῆς κράσεως, καὶ μετριάζει
οὕτω τὴν ὑπερβολὴν τοῦ ψύχους· μετριά-
ζει δὲ καὶ τὴν ὑπερβολὴν τῆς δερμότητος,
ἐπιδεκτικὴ μεγάλης ἢ ῥαδίας δερμάνσεως
μὴ οὔσα· τοῦ πυρὸς, καδόλου, ἐς ἰσο-
σταθμίαν τείνοντος, καὶ πανταχῇ ἐξ ἴσου
ἐξαπλουμένου. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, με-
γάλη ἡπειρος βορρῆθεν, αὔξει τὸ ψύχος·
καὶ ἐν νότῳ κειμένη, τῶν βορείων τόπων
τὴν κρουερὰν κεράννυσι κροῦσιν ἐπὶ τὸ εὐ-

κραιέστερον. Διὰ παραπλησίαν αἰτίων καὶ τὰ ἀνταίροντα κλίματα, οἱ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς παραλλήλους κείμενοι τόποι, ὅσῳ ἀνατολικώτεροι, τόσῳ δυσκραέστεροι, καὶ ὅσῳ δυτικώτεροι, τόσῳ εὐκραέστεροι, διὰ τὸ πλείω βορρῆθεν ἔχειν ἥπειρον.

Συμβαίνει δὲ τοῦτο τῇ τε καὶ ἡμᾶς οἰκουμένῃ, καὶ τῇ παρὰ τοῦ δυστυχοῦς καὶ περιωνύμου Κολόμβου εὐρεθείσῃ· καὶ γὰρ καὶ ἐκεῖ, ὅσον δυτικώτερα προβαίνει τις ἐν τῷ αὐτῷ παραλλήλῳ, τόσον τὰ ὑπαντώμενα εὐκραέστερα. Τὸ παρίσιον βορειότερον τοῦ Εσίου περι τὰς τεσσαράκοντα ὥρας· ἀλλ' ἦττον ψυχρὸν· ἐπειδὴ καὶ δυτικώτερον, καὶ περ τὸ πάλαι τῆς Κελτικῆς ψυχρῆς διαφερόντως οὔσης, καὶ χειμῶνος, ἐν μὲν ταῖς συνεφέσιν ἡμέραις, χιόνι πολλῇ νιφομένης, ἐν δὲ ταῖς αἰθρίαις κρυστάλλῳ καὶ πάγοις πληθούσης, δι' ὧν οἱ ποταμοὶ πηγνύμενοι, διὰ τῆς ἰδίας φύσεως ἐγεφυροῦντο, ὡς πέρ φησιν ὁ σικελὸς Διόδωρος· ἀτὰρ καὶ ἡ Λειψία, ἡ πολὺ ἔτι βορειότερον κειμένη, τὸν κρυμὸν καὶ τὴν

διαμονὴν αὐτοῦ οὐχ ὑφίσταται τηλικαῦτα, ὅσον ἡμῖν ἅπαξ μόνον ἐνταῦθα χειμάσασιν, ἔστι τεκμήρασθαι, ἡλίκα τὸ πολὺ μεσημβρινώτερον Ἔσσιον. Αἱ μεγάλαι λίμναι τῆς Κολομβικῆς, ὧν ἡ μείζων, ἢ περ καὶ Μείζων λίμνη καλεῖται, ἰσομεγέθης σχεδὸν τυγχάνει τῷ Πόντῳ, αἱ γλυκὺ τὸ ὕδωρ ἔχουσαι, πῆσονται χειμῶνος, καὶ τὴν κρᾶσιν τῶν περικειμένων τόπων ἐξαισῶς ἀλλοιοῦσι, καὶ τοι ὑπὸ τὸν αὐτὸν παράλληλον τῷ βορείῳ τῆς Θράκης οὔσαι, καὶ τῇ Βουργαρίᾳ, ὅπου παραπλήσια ψύχη οὐ γίνονται. Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα τις αἰτία τῆς εὐκολυνομένης πῆξεως. Τὸ γλυκὺ ὕδωρ ῥᾶον ἢ περ τὸ ἀλμυρὸν πῆσεται, τοῦ διαλελυμένου ἁλατος ἀντέχοντος τῇ πῆξει καὶ ταύτην βραδύνοντος· δεῖ γὰρ πρότερον τὴν ἀποχώρισιν, ἢ ὡς ἂν τις χυμικὸς εἶποι, τὴν κρήμνισιν τῆς ἑτερογενοῦς ὕλης γενέσθαι, καὶ ἔπειτα τὴν ἐς κρῦσταλλον τοῦ ὕδατος σύσφιξιν. Ακούοντας οὖν ὅτι ὁ δεῖνα τόπος ὑπὸ τὴν αὐτὴν μοῖραν τῷ δεῖνι τόπῳ κεῖται, καὶ τούτῳ ἀνταίρει, ὑπο-

φία καὶ ἱστορία ἀντικειμένας. Κεῖται μὲν οὖν ἐν μέσῳ τῆς Ρουμανίας τὸ Αρδέλιον, ὑπὸ πολλῶν μὲν εὐμόρφων ὄρέων, ὑπὸ πολλῶν δὲ ὠραίων πεδιάδων διακοπτόμενον.

Παραβολὴ Αρδελίου καὶ Σβάϊτζ.

Ακούοντες ἑτέρων περιγραφόντων τὸ Αρδέλιον, καὶ βλέποντες ἐν γεωγραφίαις ὅτι ὄρεινὴ παντάπασιν ἡχώρα, ὑπὸ ὑψηλῶν ὄρέων διακοπτομένη καὶ περιλαμβανομένη, καὶ τὰς ὑπερβύσεις ἔχουσα εἰς ἑαυτὴν ὀλίγας καὶ τραχείας καὶ δυσυπερβάτους, τῷ Σβάϊτζ αὐτὸ παρεβάλλομεν· καὶ τῶν ἀνδρώπων ὡς τὰ πολλὰ συστηματομανούντων, ἐφρανταζόμεθα ἤδη καὶ τὸ Αρδέλιον, ὡς ἕτερον τοῦ ἐώου τῆς Ευρώπης Σβάϊτζ, τῆς φύσεως οἶονεὶ φιλούσης, ὥσπερ ἀρχιτέκτονος εὐμηχάνου, οὔρεα οὔρεσι καὶ ὄραδροίσιματα ὄραδροίσιμασιν ἀντιτιδέ-
ναι ἐς ἀντισήκωσιν καὶ ἰσοσταθμίαν· ἀλλ' αὐτόπται οὐ πρὸ πολλοῦ γενόμενοι, ἐμά-

δομεν ἰδίᾳ πείρα, πόσον τάληδοῦς τὰ
γραφόμενα καὶ λεγόμενα ἀπελείπετο. Καὶ
δὴ καὶ ὁ πολύγλωσσος Καντεμιρ ἐν τῷ περὶ
Μολδούβης ἐγχειριδίῳ, ἐν ᾧ καὶ πολλὰ ἄλλα
κατὰ Κτησίαν ἱστορεῖ, ἐν τῷ δυτικῷ φησὶ
τῆς Μολδούβης ὄρη μεγάλα καὶ μάλα ὑψη-
λά εἰσι. **Εἰ περὶ τοιούτων ὄρέων, τοιού-
τοις χρόμεδου ἐπιδέτοις, τί μενεῖ ἡμῖν
ἐς χρῆσιν, ἐρεῖν τι μέλλουσι περὶ Ολύμ-
που καὶ Πιρνασσοῦ καὶ Ἐλικῶνος καὶ
Σπλούγης, καὶ Λευκοῦ ὄρους;**

**Ἔστι μὲν οὖν καὶ τὸ Ἀρδέλιον, ὡςπερ
καὶ τὸ Σβάϊτζ, περιστεφές καὶ κατάπυκνον
ὄρεσι· ἀλλὰ διὰ τὴν ὄροσύγκρισιν ταύτην,
ὅμοιον τοῦτο ἐκείνῳ ἠγεῖσθαι οὐ δίκαιον.
Ἄγρια τὰ ὄρη ἐκεῖνα, καὶ πέτρινα καὶ τρα-
χέα καὶ κεκαυμένα, καὶ φρίκην ἐμποιοῦσι,
καὶ ὀρώμενα τοῖς διαβαίνουσι, διαχωρι-
ζόμενα ἀλλήλων τὰ πολλὰ, ἀγριωτέροις
καὶ τραχυτέροις ὄξεσι καὶ ἀποτόμοις κρη-
μνοῖς, καὶ φρικαλέοις χαραδρεῶσι καὶ
φάραγξι. Ράχεις εἰσὶν ἐπὶ πολὺ διήκουσαι
καὶ ἀνήκουσαι, ὑπερμεγέθει καὶ ὑπερύ-**

ψηλοι, νιφροσκεπεῖς τὸν πλείω ἐνιαυτὸν εἰσὶ δὲ αἷ και αἰεί· και ὑπὸ μὲν τὴν μέσην, δένδροις αἰδαλλέσι και πενδίμοις σκέπονται, οἷοις ὁ μύθος τοὺς κατηφεῖς λειμῶνας τοῦ ἄιδου πλάττει καταφύτους· ὑπὲρ δὲ τὴν μέσην ἄνω μέχρι τῆς κορυφῆς, γυμναὶ σχεδὸν εἰσὶ πάσης φυτικῆς φύσεως, πέτραι ὑπέρογκοι, ἠλίβατοι μόνον και ἠλιόκανοτοι. Εἰκοστὸν που ἤδη ἐνιαυτὸν ἐν τῷ Κούρ μητροπόλει τῶν Γριζόνων ἐτυγχάνομεν, μόνης ἡμῖν ταύτης τῆς ὁδοῦ διὰ τὸν πόλεμον οἴκαδε ἐπανακάμπτουσι λειπομένης, και ἔτι και νῦν εἰκὼν τοῦ δέος και φρίκης ἐμποιοῦντος τύπου, ὡς εἰ χθὲς ἐωράκειμεν, ζωηρὰ ἐν τῇ φαντασίᾳ, ἰσχυρῶς ἐγκολαφθεῖσα, διασώζεται. Η τοποθεσία τοῦ Κούρ κειμένου ἐν μέσῳ ῥάχεων τραχέων και ὑψηλῶν, και ἐπὶ πολὺ διηκουσῶν, μακρόθεν δὲ ἑτέρων ἐγκαρσίῳν ταῖς πρώταις ὀρωμένων, και ἔτι ἀγριωτέρων, φρικαλέαν μὲν τῷ ὄντι ἔχει τὴν θέαν, ἀξιοπεριέργον δὲ και τοιαύτην οὖσαν· φιλεῖ γὰρ και τὰ φοβερὰ ἠδονὴν τινα και

χάριν ἐμποιεῖν τῇ ψυχῇ ἀναπολούμενα,
ὡς καὶ σωτηρίαν τούτων ἀνακαλούμενα·
Φρίττομεν ἔτι μεθ' ἡδονῆς τὰς στενὰς
καὶ κατεσκαμμένας ὁδοὺς ἀναπεμπάζον-
τες, ὑπερκειμένων τούτων ἐξαισίων πε-
τρῶν, καὶ ὑπὲρ κεφαλῆς τῷ ὄντι τοῦ δια-
βαίνοντος ἀπηωρημένων, ἐξ ἑτέρου δὲ τοῦ
μέρους, ὀξέων καὶ ἀποτόμων κρημνῶν
καὶ ταρταρικῶν φαράγγων καταπιπτόντων.
Ἐτέρωθεν δὲ πάλιν ἐν ἀποτόμῳ ὄρει τῆς
ὁδοῦ ἔσκαμμένης, καὶ βαδὺ κάτω τοῦ
Ρήνου προσαρασσομένου τῇ ρίζῃ τοῦ
ὄρους, καὶ μανικῶς ἀφρίζοντος, νῆ τὴν ἀλή-
θειαν, τὸ αἷμα ἐν ταῖς ἀρτηρίαις μικροῦ,
τὸ λεγόμενον, ἐπήττετο. Διεβαίνομεν
γεφύρας ἀπὸ ὄρογκου ἐς ὄρογκον ἐκτισμέ-
νας, καὶ συναπτούσας τὰ δοκοῦντα ἀσύ-
ναπτα, ἃς ἐναερίους γεφύρας εἰκότως ἀν-
τις ὀνομάσειε, ὡς τῶν θρυλλουμένων κή-
πων τῆς Σεμιράμιδος πάντως ὑψηλοτέρας.
Ὅ,τε Ρῆνος ὑπ' αὐτὰς ἐξ ὑψηλοτέρων με-
ρῶν καταρασσόμενος, καὶ ἐπὶ πετρῶν κα-
τακλιόμενος, καὶ κατασυντριβόμενος, οὐ-

τως εἰπεῖν, καὶ ἐς λεπτότατα διαιρούμενος, νέφος ὅλον ἐσχημάτιζεν, ὡς ἀπὸ ἐλαστικωτάτου σώματος ἀνακλώμενον, καὶ βιαιῶς καὶ μανικῶς πῶς ἐς ὕψος πολὺ ἐπαιρούμενον, καίτοι ἐν ἄλλοις μικροῦ ἐλαστικότητος ἁμοιρον τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων ὀρώμεν. Τοιαῦται δὲ καὶ αἱ ὁδοὶ ἦσαν ἐν πολλοῖς μέρεσιν, ὥστε εἴτις καὶ μικρὸν αὐτὰς ἐξ ἐκατέρου μέρους τῶν διαβαινόντων ἀνέσκαπτεν, πτερῶν ἢ πάντως χρεῖαν εἶναι, ἐφ' ᾧ ἀπαλλάττεσθαι, κρημνῶν ὀξέων ἐξ ἐκατέρων ὄντων. Οὐρα δὲ καὶ τὸν Στρώβωνα περὶ τούτων λέγοντα, ὡς οὐ δυνατὸν ἐν τῇ κατασκευῇ τῶν ὁδῶν πανταχοῦ βιάσασθαι τὴν φύσιν, διὰ πετρῶν καὶ κρημνῶν ἐξαισίων, τῶν μὲν, ὑπερκειμένων τῆς ὁδοῦ, τῶν δὲ, ὑποπιπτόντων, ὥστε καὶ μικρὸν ἐκβάσιν, ἄφρευκτον εἶναι τὸν κίνδυνον, ἐς φάραγγας ἀβύσσους τοῦ πτώματος ὄντος. Οὕτω δὲ στενὴ κατὰ πῦν αὐτοῦ ἡ ὁδός, ὥστε ἱλιγγον φέρειν τοῖς πεζῇ βαδίζουσι, καὶ αὐτοῖς καὶ τοῖς ὑποζυγίοις τοῖς ἀήδεσι· χειμῶνος δὲ πολλαὶ ἀλλήλων ἐπίκεινται

πλύκες πάγων ἐπὶ πάγοις γιγνομένων, καὶ ὀλισθαίνουσαι, συνοδίαν ὄλην ἀπολαμβάνειν δύνασθαι, καὶ συνεξωθεῖν ἐς τὰς ὑποπιπτούσας φάραγγας.

Τοιαύτη ἡμῖν ἡ ὁδοιπορία ἀπὸ τοῦ Σαγγάλ, μᾶλλον δὲ ἀπὸ τοῦ Κούρ διὰ τῆς Σπλούγης εἰς Κιαβέναν πολίχνιον, περὶ ὥραν πρὸς τῆς λίμνης τοῦ Κώμου, τῆς πάλαι Λαρίας, ἀφιστάμενον, πορευομένοις. Ἡ δὲ διὰ τοῦ μεσημβρινοῦ Αρδελίου ὁδοιπορία καὶ διάβασις, ὡςπερ τις ἐν καλλίστῳ περιβύλῳ περίπατος· ἀπὸ γὰρ τῆς γεωραχίας τῆς ὀριζούσης τὸ Μπανάτιον τοῦ Αρδελίου, ἐν ἣ Κάσσοβα ἐσχάτη Μπανατίου κώμη πρὸς δυσμὰς, καὶ Κασσοβίτζα πρώτη Αρδελίου πρὸς ἑώ, ἅμ' ὑπερβαίνουντι τὴν ῥάχιν, μέχρι τοῦ Μπρέτζκου κωμοπόλεως, οὐ πολὺ τῶν ὀρίων τῆς Μολδόβης ἀφισταμένου, πανταχοῦ ταῖς ὄψεσι τοῦ ὁδοιπόρου ὑπαντῶσιν εὐμορφαι, ἡμεραι καὶ συνηρεφεῖς μέχρι κορυφῆς δένδρεσι γεωραχεῖαι, ὑπ' εὐμορφοτέρων πεδίων διακοπτόμεναι, ἢ εὐμυρφα πεδία, ὑπ' εὐμορφ-

φοτέρων διακοπτόμενα ῥάχεων. Ἡ τοῦ Πελεγραδίου τοποθεσία ἐπ' ὄφρυος τοῦ Μαρίσσου ὑπερκειμένου, πολλῶν ὠραίων τοποθεσιῶν τυγχάνει ὠραιοτέρα καὶ χαριεστέρα. Δύο χαριέστατα πεδία, τὸ μὲν ὑπὸ δύσεως, τὸ δὲ ὑπὸ μέσης πως ἡμέρας, πόρρωθεν πρὸ τῆς πόλεως ἀναπέπταται, ὑπὸ ῥύχεως χωριζόμενα, διηκούσης καὶ τελευτώσης πόρρω ἀντικρὺ τῆς πόλεως. Δένδρα δὲ τὰ τὰς γεωραχίας κοσμοῦντα καὶ ὠραιοτέρας ὑποδεικνύντα, οὐ τῶν ἀειθαλῶν καὶ κατηφῶν εἰσιν ἐκείνων, οἷς αἱ ὄχθαι τῆς στυγῆς κατὰφυτοι, ἀλλὰ δρυῖς καὶ ὄξυαι καὶ πτελέαι καὶ σφένδαμνοι καὶ ἕτερα φυλλοβόλα δένδρα, ἃ ἕαρος καὶ θέρους ἀναδάλλοντα φαινόμενα, ἰδεῖν οὐκ ἔστι, καὶ εὐφροσύνης καὶ θυμῆς μὴ ἐμπίπλασθαι, καὶ τὴν κατήφειαν τοῦ χειμῶνος μὴ ἀπορρίπτειν, καὶ τοῦ ἄχθους τῶν πύγων μὴ ἐπιλανθάνεσθαι.

Τέσσαρας ῥάχεις ἡμέρους καὶ μαλακὰς ὑπερβαίνει τις ἀναβαίνων καὶ καταβαίνων, διαβαίνων τὸ μεσημβρινὸν Ἀρδέλιον,

ἀπὸ τῶν ἄκρων τοῦ Μπανατίου μέχρι τῶν ἄκρων τῆς Μολδούβης· πρώτη ἐστὶν, ἐν ἣ ἡ Κάσσοβα καὶ ἡ Κασσοβίτζα· δευτέρα δέ τις πρὸς δυσμῶς Σιμπινίου περὶ τρεῖς ὥρας· τρίτη, ἡ πρὸς δύσιν κειμένη τοῦ Μπρασσοβίου, καὶ τετάρτη, ἣν ἀναβῆναι δεῖ ἐκβάντα τοῦ Μπρέτζκου πρὸς Μολδούβην πορευόμενον· ὑπερβάντι δὲ καὶ καταβάντι ταύτην τὴν ῥάχιν, τὸ ἐστραϊκὸν ὑπαντᾷ τελωνεῖον, ὑπερ ἐν τῇ ῥίζῃ κεῖται πρὸς ἕω τῆς ῥάχεως. Τούτων αἱ ὑπερβάσεις, ὄντος τοῦ θεοῦ, δυσχερεῖς διὰ τὸν πηλὸν, καὶ τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα τὰ ἀνάντη, ὅσον καὶ το ὑπαντώμενον ἀπὸ Εσσίου ἐς Βασλούιον πορευομένῳ. Τὸ δ' ἐπίλοιπον τῆς ὁδοῦ, ἀναμεταξὺ Κασσοβίτζης καὶ Μπρέτζκου, διὰ πεδίων ἀνύεται, οὐ δύο, οὐ τριῶν καὶ τεσσάρων ἴσως ὥρῶν πλάτους ὄντος. Ἀπὸ Μπρασσοβίου Μέχρι Μπρέτζκου, περὶ εἰκοσι ὥρας ἀπέχοντος, ἐν πεδίῳ ἡ ὁδός· καὶ τὸ ὄνομαστὸν τοῖς ἀγροῦρουμοῦνοις Φουγγαράσσιον, ἀναμεταξὺ Σιμπινίου καὶ Μπρασσοβίου, λεπτά τινα ὑφιστάμενον τοῦ Οὐκ

του, ἐν ὠραιωτάτῳ πεδίῳ κεῖται, ὡςπερ καὶ τὸ Συμπίνιον καὶ Σεμπέσιον. Οὐ πόρρω πρὸς ἕω Συμπινίου διέβημεν τὸν Ολτον· τὸν δὲ Μάρισσον πολλάκις εἶδομεν πόρρωθεν, καὶ ἐγγύθεν καὶ ὑπορρέοντα, ἐκ τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐσκαμμένης ἐν τῷ κατάντει τῆς τελευτώσης ἐνταῦθα σχεδὸν γεωραχίας, καὶ πλοῖα ἐν αὐτῷ καταπλέοντα πεφορτισμένα ἄλατι. Πρὶν δὲ ἀφικέσθαι ἐς Φουγαράσιον, διέβημεν πλήθος ῥυάκων διειδοῦς ὕδατος ἐπὶ καλλήκων κωλιομένου, ἀπὸ τῆς παρακειμένης ἐν δεξιᾷ μεγάλης γεωραχίας, τῆς ὑπο Συμπινίου μέχρι σχεδὸν Μπρασσοβίου ἐκτεινομένης, κατερχομένους. Τοσοῦτους τῷ πλήθει ῥυάκας οὐδαμοῦ ἀλλαγῶν εἶδομεν· καθ' ἕναστον γὰρ σχεδὸν ὥρας λεπτόν, ῥυάκα διαβῆναι ἔδει. Διέβημεν δὲ καὶ δύο ποταμοὺς πρὸς ἕω τοῦ Μπρασσοβίου ἐξ ἀριστερῶν τῷ Ολτῷ ἐκβάλλοντας.

Ἡ προειρημένη ῥύχισ δένδροις φυλλορρόοις καταστεφῆς, καὶ παράλληλός πως τῇ ὁδῷ, μᾶλλον ἢ ἦπτον ἀφισταμένη, ἢ

μείζων καὶ ὑψηλοτέρα ὧν εἶδομεν ἐν Ἀρδε-
 λίῳ ἐστί· ἀλλὰ καὶ οὕτως τὸ ὕψος αὐτῆς
 οὐμείζον τῶν πρὸς ἕω καὶ δύσιν τοῦ Στρα-
 σμπούργ εἶναι οἰόμεθα, καὶ τὸ ἡμέτερον
 Πήλιον ὡς πρὸς αὐτὴν, πύργος ἐστὶ κα-
 λύβη παραβαλλόμενος· Οὐ πόρρω πρὸς δύ-
 σιν Μπρασσοβίου παύει τοῦ παράλληλός
 πως τῆ ὁδῷ εἶναι, ἐκτεινομένη καὶ κλίνου-
 σα πρὸς τὸ νότιον, καὶ πεδίον, κάλλιστον
 ἰδεῖν, ἐγκολποῦσα, ὅπερ διαβάντι ὑπαντᾷ
 τὸ Μπρασσόβιον, πόλις συμπερικεκλει-
 σμένη ῥάχεσι πανταχόθεν, κλεισώρεια τῷ
 ὄντι τυγχάνουσα, καὶ δύο μόνον εἰσόδους
 ἐκ δυσμῶν ἔχουσα πλησίον ἀλλήλων, καὶ
 λόφῳ μεγάλῳ καὶ γυμνῷ, ἐν ᾧ καὶ φρού-
 ριὸν ἐστί, χωριζόμενας. Ὑπέρκειται δὲ
 πρὸς νότον καὶ τρόπον τινὰ ὑπὲρ τῶν κε-
 φαλῶν τῶν κατοίκων ὄρος, ὑψηλὸν περὶ
 τὰς διακοσίας ὀργυιάς, ὡς ἔλεγον ἡμῖν, δέν-
 δροις μὲν φυλλορρόοις ἐν τῷ δυτικῷ, θά-
 μνοις δὲ καὶ πόαις ἐν τῷ ἀνατολικῷ μέρει
 σκεπόμενον, ὧν ἐν τῷ ἀναμεταξὺ καὶ πέ-
 τραι ἐφαίνοντο, καὶ ἐνταῦθα πρῶτον ἐν

Αρδελίῳ εἶδομεν πέτρας, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τοῖς ῥύαξι καχλήκων. Πρὶν ὑφικέσθαι ἐς Μπρασσόβιον, διαβαίνοντες τὸ πλησίον πεδίου, δρυμὸν εἶδομεν πρὸς νότον τῆς πόλεως ξένον ἡμῖν παντάσῃσι δόξαντα, πρῶτον ἰδοῦσιν· ἐκ γὰρ ἄειδαλλῶν καὶ φυλλοβόλων δένδρων, σποράδην ἑκατέρου τοῦ εἶδους τῷ ἑτέρῳ μεμιγμένου, συνέκειτο. Ἦν δὲ εὐχερῆς ἡ διύγνωσις, ὀκτόμβριον μῆνα ἐλαύνουσι, τῶν μὲν, μαραιομένων καὶ ὠχριώντων καὶ φυλλοβολούντων ἤδη, τῶν δὲ, θαλλόντων καὶ γλοαζόντων. Τοιοῦτους δρυμοὺς εἶδομεν ἔτι ἀναμεταξὺ τοῦ εἰρημένου τελωνείου καὶ τῆς Χύρζης, πρώτης κώμης Μολδόβης ἀπὸ Μπρέτζκου ἐρχομένῳ. Διαποροῦσι ἰδὲ ἡμῖν διὰ τὸ ξένον τοῦ πράγματος, παραπλήσιοι δρυμοὶ, ἀπεκρίναντο οἱ συνδιαλεγόμεροι, εἰσὶ καὶ ἀναμεξὺ τοῦ ὑπονομοῦ τῆς Κιάτρας καὶ Αρδελίου. Αειδαλλῆ δένδρα διαβαίνοντες τὸ Αρδέλιον οὐκ εἶδομεν, ἐκτὸς τῶν φυλλοβόλοις μεμιγμένων ἀνωτέρῳ πρὸς νότον τοῦ Μπρασσοβίου, ὅπου καὶ δρυμοὺς ἄειδαλλῶν ἐτύγγαεν.